

krat po 10 do 20.000 nar bolj zvedenih kmetovavcov, rokodelcov in fabrikantov s svojimi pridelki in umetnimi znajdbami, in se posvetujejo in podučujejo — zraven tega pa razstavljen blago, med katerim so tudi posebne pleména živine, prodajajo. Tako je bil v jesenski razstavi en poseben kitajsk petelin za 36 tolarjev, in enolétna telica, 4 cente teška Devonširska pleména za 500 tolarjev nekimu živinorejcu prodana. Zraven tega časopisov, železnic in parabrodov ne manjka, kar vse pripomore k naglim razglasenju nagli vožni in prodaji i. t. d.

„Storite tudi na Krajskim, kar koli morete, v pe-
vzdigo kmetijstva in blagor domovine.“

„Serčno se priporočim i. t. d. i. t. d.“

Novičar iz slovenskih krajev.

Iz Gradca. U nedeljo 15. junja opoldne so naši Grački rodoljubi drugo slavjansko besedo napravili, ki se je zopet prav dobro obnesla. Drugo pot jo bomo nadalje popisali.

Xp. Iz Celja. Druga porotna sodba je bila zoper Antona Hrastnika, 30 let stariga čevljarja iz Št. Ivana pri Ptujim, ki je bil obdolžen, da je poslopje kmeta J. Tementa zažgal, kteriga pogór s žitam in živino vred je na 1961 gold. cenjen bil. Sam je v pravi satanski radosti obstal, da je to pohištvo iz jeze in maševanja zažgal, ker je pri imenovanim kmetu njegova ljubica služila, ki mu je ljubezin odpovedala — za to se je zarotel njeno oblačilo sožgati! Eno-glasno „kriv“ spoznan, je bil za 7 let v teško jo-čo obsojen. Ta sodba, ktere predsednik je bil gosp. Rak, je bila mešanica nemškiga in slovenskiga jezika, zato ker je zatoženec le čisto malo nemškiga razumel, še manj pa govoriti znal. — Tretja sodba je bila zoper Re-zo Rotarjevo, 31 let staro hčer nekiga kajzarja iz Pahorja pri Pulska, ki je bila obdolžena, da je pred sodbo krivo pričala. Obstala je, da je prisiljena po svojim ljubljencu, ki jo je za ženo vzeti obljubil, zares krivico govorila, vendar je, ko je vidila, da ne bo iz ženitve nič, sama k sodii prišla in je vse obstala, rekoč, da s tem ni hotla nikomur kaj kriviga storiti. Gosp. asesor Hochberg je zapeljano dekle krepko zagovarjal, da je bila le premotena in da, čeravno je krivo govorila, vendar ni krivo prisegla, tedaj ni hudodelstva krive prisege dopernesla. Eno-glasno je bila „nekriva“ spoznana in izpušena. Predsednik te obravnave, ki je bila po tolmaču v sloven-skim jeziku, je bil g. Kopper, ki se je prav dobro vedel. — Četerta porota je bila zoper Luka Nimiv-šeka, dosluženiga vojaka, 51 let stariga moža, ob-dolženiga požiga, kteriga škoda je bila na 400 gld. cenjena. Zažgal je poslopje nekiga kmeta, v kteriga hčer je bil zaljubljen in ki mu jo je tudi v zakon ob-ljubil. Med tem pa ko je Luka vojak bil, se je omo-žila njegova ljubica z enim drugim, ker ji je stari lju-bljenc tudi že prestar bil in ne lepiga zaderžanja. Tajil je obdolženc od konca do kraja vse, in se tako gladko zagovarjal, da se je vse čudilo nad njegovim govoram in obnašanjem; svojo nedolžnost je večkrat poterdil s sledečimi besedami: „jaz sim pod milim nebom ino rumenim solncem nedolžen“. Ali „milo nebo in rumeno solnce“ mu ni nič pomagalo, ker je vse zo-per njega govorilo, da se je res tega hudodelstva v-krivičil — porotniki so ga kriviga spoznali in obso-jen je bil v težko ječo na 6 let. Cela obravnava je bila po tolmaču v slovenskim jeziku, predsednik je bil g. Kopper, ki je na koncu obravnave celo prigodbo samo v slovenskim jeziku povzel in izverstno v njem govoril.

Novičar iz Krajskiga.

Iz Ljubljane. V Ljubljanskim nemškim časopisu beremo, da želi maršal Radecki grad pod Tur-nam v Ljubljani kupiti, in da je deželnim stanovam, kterih lastnina je ta grad, 60.000 fl. za-nj ponudil; slavni starček misli večkrat tukaj stanovati in v gojzdu za gradam lep gaj napraviti. Ker se je nadjati, da bi blagi maršal ne zaperl poti na nar prijetniši Lju-bljansko sprehajališe na Cvetliški potok (Rosenbach) memo tega gradú, bi se utegnila ta cela okolica po tem takim še veliko prijetniši spremeniti. — Predlog mestniga odbora: naj bi bil prihodnjč vsak teržni dan v Ljubljani tudi somenj za govejo živino, je pretekli teden deželno poglavarstvo poterdilo in ukazalo, naj kantonske poglavarstva po celi deželi na-pravo teh novih živinskih tergov v Ljubljani razglasé. Kdaj bo začetek teh somnje, je magistrat že na znanje dal. — Slavni profesor malanja na Dunajski aka-demii g. Steinfeld je prišel po pripomoči ministerstva pretekli teden s 7 svojih učencov v Ljubljano in se je od tod v Bled in Bohin podal, ondi podobe krasnih kra-jev „rajkse Gorenske okolice“ pričo svojih učencov risat in jih učit, kako se narava v podobah posnema. Slišali smo, da misli potem en teden v Zalogu pod Ljubljano ostati. Pogostama so jeli umetniki v našo gorensko stran zahajati in lepe kraje te gorenske strani, ktera se za-more po pravici z nar lepšimi kraji Evrope meriti, v podobah risati in tako še vse premalo znani „rajski kraj“ svetu naznaniti. Nadjamo se, da se bodo povsod taki možje z veliko prijaznostjo sprejemali! Toplice se zidajo, in, kakor se sliši, jih bo njih sedanji vlast-nik, c. k. pošte vodja, g. Hofman krasno napravil. Le od prenarodbe in poprave ceste skozi Mlin ni še zmiraj nič slišati, ktera je zares pavova noga tega lepiga kraja. Tu se očitno kaže, da se tudi majhine reči ne store, kjer eden sém, drug tje vleče, in poterdi se slavenski pregovor: „Sloga jači, nesloga tlači“.

Iz Leskovca pri Kerškim 17. junija. Ljube Novice! zopet vam moram žalostno prigodbo oznaniti. 15. t. m. o nedeljo (našv. Vida dan) ob dveh popoldne, je več sosesk Leskovške fare pri Kerškim ve-ljka nesreča zadela; nič manjši kot je lani osoraj na Štajarski strani okrog Brešč, Vidma in Rajhenberga bila. V 8 vaséh na polji, ki štejejo po 30, 40 in tudi čez 50 hiš, je ubogim kmetam, ki so že dozdej veliko pomanjkanje terpeli, in so že teško noviga kruha pričakovali, neusmiljena toča vse njih žitno polje do čistiga pokončala. Med strašnim pišam je tako debela kot golobje jajca vse njih njive pobelila, ki se je še drugo jutro na polji vidila. Res, lepo je stalo žito, nadjali so se čez dva ali tri dni ječmen žeti, sedaj pa je vse njih upanje pri kraju, ker eni še kositi nimajo kaj, — ne pozna se kje sta ječmen ali pšenica stala. Uboge reve, zmed kterih so se že eni letašnje léto čez 50 gold. za žito zadolžili, zdaj grozno zdihujejo in milo jokajo, da se Bogu užali! Predragi domorodci! ktere je božja milost s premoženjem oblagodarila, in kteri ste že večkrat o takošni sili revnim s svojo milošno na po-moč prišli, usmilite se tudi teh revežev. Pre-serčno Vas v iménu njih prosim: pošlite vsaki po svoji zmožnosti milodare tukajšnji duhovšini v Leskovc, da bomo zamogli vsaj tistim, ki že lakote omaguje-jo, kruha kupiti; gotovo vam bo Bog stoterno popla-čal! *).

Jožef Orešnik, kaplan.

*) Kterimu dobrotniku je bolj pri roki, ubogim nesrečnikom namenjeni milodar vredništvu Novic izročiti, naj nam ga pošlje; radi ga bomo berž odrajtali in gotovi prejem v »Novicah« naznanili. Vred.